

Προσευχες (Διαφορες) 1

ΔΕΗΣΙΣ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥ

Ίησοῦ Χριστέ, τὸ καλὸ ὄνομα, ὁ γλυκασμὸς μου, ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ἡ ἐλπίδα μου, σὺ ποὺ ἔγινες ἄνθρωπος γιὰ μᾶς καὶ τακτοποίησες τὰ πάντα μὲ σοφία γιὰ τὴ σωτηρία μας!

Σὲ δοξάζω, Κύριε Θεέ μου, μὲ ὅλη τὴν καρδιά μου. Γονατίζω μπροστά Σου μὲ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχή μου καὶ ἐξομολογοῦμαι τὶς ἁμαρτίες μου. Σκῦψε καὶ σὺ καὶ ἄκουσε τὴ δέησή μου καὶ συγχώρησε τὴν ἀσέβειά μου.

Ἀμάρτησα, ἀνόμησα, ἐπλημμέλησα, παρώξυνα καὶ παραπίκρανα Ἐσένα τὸν ἀγαθὸ μου Κύριο καὶ τροφέα καὶ προστάτη. Δὲν ὑπάρχει εἶδος κακίας ποὺ δὲν ἔκανα μὲ ἔργο καὶ μὲ λόγο, ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ μὲ ἐνθυμήσεις καὶ σκέψεις πονηρὲς πολὺ ἀμάρτησα.

Καὶ ὅσες φορὲς ὑποσχέθηκα νὰ μετανοήσω ἄλλες τόσες ξανάκανα τὰ ἴδια.

Εἶναι πὸ εὐκόλο νὰ μετρηθοῦν οἱ σταγόνες τῆς βροχῆς παρὰ οἱ ἁμαρτίες μου. Ἐφτασαν καὶ πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι μου ἀκόμα!

Γιατὶ ἀπὸ τὰ νιάτα μου καὶ μέχρι σήμερα ἀνοιξα τὶς πόρτες τῆς ψυχῆς μου στὶς ἄτοπες ἐπιθυμίες, δούλεψα στὶς ἄτακτες καὶ ἀχαλίνωτες ὀρμές, λέρωσα τὸν λευκὸ χιτῶνα τοῦ βαπτίσματος, μόλυνα τὸν ναὸ τοῦ σώματός μου, καὶ βρώμισα τὴν ψυχή μου μὲ τὰ πάθη τῆς ἀτιμίας ποὺ διέπραξα.

Σὺ τὰ ξέρεις ὅλα – τί νὰ τὰ λέω;

Ἡ καρδιά μου συντρίβεται καὶ ἡ ψυχή μου βουλιάζει μέσα στὴν ἀπορία, γιατί ἂν καὶ τόσα ἁμαρτήματα ἔκανα, οὔτε ἓνα μικρὸ ἔργο μετάνοιας δὲν παρουσίαση. Γι' αὐτὸ εἶναι ταραγμένη ἡ ψυχή μου, γεμάτη ὀδύνη καὶ κατήφεια.

Παρὰ ταῦτα δὲν μπορῶ παρὰ νὰ ἐλπίζω στὴ σωτηρία μου ἐλπίζοντας στὴν ἀγάπη σου.

Ἐλέησέ με, Θεέ μου, μὲ τὸ μέγα ἔλεός σου, γιατί σὲ Σένα πιστεύω. Συγχώρησέ με τὸν ἀχρεῖο καὶ

ταπεινό. Ἄκουσε τὴν προσευχὴ τοῦ ταπεινοῦ δούλου σου. Σὰν ἄνθρωπος ἀμάρτησα. Ὡς Θεὸς συγχώρεσέ με γιὰ τὴν πολλή σου ἀγαθότητα καὶ τὴν ἀνέκφραστη εὐσπλαχνία καὶ φιλανθρωπία, μὲ τὶς πρεσβεῖες τῆς πανενδόξου, πανυμνήτου, ὑπερευλογημένης καὶ κεχαριτωμένης, ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἀμήν.

Του Αγίου Ιωάννη του Χρυσοστόμου

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΝΤΑΜΑΔΟΥ ΛΕΣΒΟΥ

Αρχων Αγγέλων Μιχαήλ Πρωτάγγελος υπάρχουν
Στας ουρανίους στρατιάς Ζει Μέγας Αρχιστράτηγος.
Βολίς το θείο βλέμμα σου τα πέρατα ελέγχει.
Σε ποια παράκληση πιστού η χάρις σου δεν τρέχει!
Γοργόπτερος κι αστραφτερός πάνοπλος παραστέκεις,
Μπροστά στο θρόνο του Θεού Μεγάλος Αρχηγέτης.
Δέος και φόβο Αρχάγγελε μπρος τη μορφή σου έχω,
Μη με τις πράξεις στερηθώ τη χάρη σου προσέχω.
Ελέγχεις και παρατηρείς τις πράξεις της ζωής μας.
Μ' αυτές θα κρίνεις τελικά την τύχη της ψυχής μας.
Ζυγόν κρατάς Αρχάγγελε, ζυγόν δικαιοσύνης,
κατά τα έργα καθενός ανάλογα θα κρίνεις.
Η θεωρία σου φρικτή σ' όσους παραστρατούνε.
Αλοίμονο! του ξίφους σου το τέλος θα δεχτούνε.
Θυριωδίες και κλαυθμοί σκεπάσανε τη γη μας.
Πρόφθασε Ταξιάρχα μου, γίνε καταφυγή μας.
Ίσταται πρόδηλος παντού λέων καθοπλισμένος,
Έτοιμος να εκδικηθείς τους παραστρατημένους.
Κάλλη ουρανία κοσμούν την άυλη μορφή σου.
Τίνους πιστού το καύχημα δεν είναι η δυναμής σου;
Λάμπεις και ακτινοβολείς σαν υλαρός κοιτάζει
Γίνεσαι μέγας τιμωρός, σαν τους κακούς δικάζεις.
Μεγάλε Ταξιάρχα μου μεγάλη σου η χάρις.
Μη με θυμό την άθλια ψυχήν μου παραλάβεις.
Νόμοι απαραβίαστοι, οι θείες προσταγές σου,
Μύρια, άυλα τάγματα εις τις διαταγές σου.
Ξίφος αμφίστομο κρατάς στην κραταιά σου χείρα.
Συ, των θνητών σου τας ψυχάς καθοδηγείς τη μοίρα.
Ουρανόδρομε Μιχαήλ, Ταξιάρχε Μεγάλε,
Εις τους κινδύνους της ζωής τα' άγιο σου χέρι βάλε.
Πολέμους γέμισε η γη άφρονες κυβερνούνε,
Στο χείλος της καταστροφής τον κόσμο οδηγούνε.
Ροαίς τα δάκρυα κυλούν από μύριους πόνους.
Πρόφθασε, Ταξιάρχα μου, μη μας αφήνεις μόνους.

Ζω στο καμίνι, η ζωή βράζει σαν Αμαρτία,
Παραφροσύνη οδηγεί μόνο στην απληστία.
Το τέλος κάθε μέρας μας κοντά σε Σε μας φέρνει,
Στο νου μας όμως δεν περνά, ποιος την ψυχή μας παίρνει.
Υμνος ας γίνει ολόκληρη η ταπεινή ψυχή μου.
Φύλαξ παγκόσμιος Εσύ, πρόμαχος παραστάτης.
Γένου Μέγα Ταξιάρχε όλων μας ο Προστάτης!
Χριστού μας δημιουργημα όσο κι αν αμαρτήσω
Την θύρα του ελέους σου φώτισε να χτυπήσω.
Ψάλλουν τα χείλη των πιστών ύμνους από καρδιάς.
Θεράπευσον τα τραύματα της μαύρης αμαρτίας.
Ω! προστάτα Μιχαήλ την ταπεινή γραφή μου
Δέξου την σαν την πιο αγνή που έχω προσευχή μου.

Γέροντας Γερμανός Σταυροβουσιώτης: Αίτησις προς την Παναγίαν

*Αίτησις προς την Παναγίαν
(Ακροστιχίς κατ' αλφάβητον)*

Ανοιξον τους οφθαλμούς μου, Δέσποινα, τους ψυχικούς, ίνα βλέψω και κατίδω τους εχθρούς τους νοητούς,
Βάθος των ανομιών μου και πταισμάτων τας σειράς, πράξεις δε μου τας ατόπους, πράξεις μου τας ρυπαράς,
Γύμνωσιν, ήνπερ υπέστην, γύμνωσιν την της ψυχής, και φροντίσω ενδυθήναι μέσω θείας προσευχής.
Δος μοι μετανοίας τρίβον, άγουσαν εις ουρανούς, και Φωτός του θείου λάμπιν, που καθαίρεται ο νους.
Ελεος αιτώ, Παρθένε, έλεος του σου Υιού και μεσίτην σε προβάλλω, ίνα τύχω του σκοπού.
Ζέσιν θείας μετανοίας και δακρύων τας πηγάς δώρησαι καμοί, Παρθένε, ίνα πλύνω τας πληγάς.
Ημαρτον εγώ ο τάλας, και κατέστην μισητός, εβδολεύθη με ο κόσμος, μ' εγκατέλιπε ο Θεός.
Θρήνος των αγγέλων πέλω και δαιμόνων η χαρά, με προσμένουσι κολάσεις και θανάτου τα δεινά. θέλω να μετανοήσω, και ν' αγωνισθώ ξανά.
Τλαθι, Παρθένε Κόρη, μίαν χάριν σου ζητώ, δια να με δυναμώσης, μήπως πάλιν και ψευστώ.
Κόλασιν την αιωνίαν τρέμω, του ασβέστου του πυρός, και τα βάσανα του άδου και την στέρησιν Φωτός.
Λήθαργος της ακηδίας μ' έχει σφίξει ασφυκτικώς, δεν μ' αφήνει να ξυπνήσω και να προχωρήσω εμπρός.
Μάνα και προστάτις πέλεις πάντων των χριστιανών, και το στήριγμα παρθένων, μα προ πάντων μοναχών.
Νίκην κατά των εχθρών μου, των εχθρών των νοητών, εξαιτούμαι σε, Παρθένε, και αγάπην 'ς τον Θεόν.
Ξένος εγενόμην κόσμου, για την μέλλουσαν χαράν, και φοβούμαι αντί ταύτης, μήπως πέσω 'ς την αράν.
Όλην μου η ξενιτεία, ύπουλη κι απατηλή και προς δόξαν των ανθρώπων, και εμέ δεν ωφελεί.

Πάυσον όλους τους πολέμους και προ πάντων τους αισχρούς, ένδυσόν με τους χιτώνας της αγνείας τους λαμπρούς.

'Ρέπω προς την αμαρτίαν, μα την αρετήν ποθώ, θέλω να 'βρω ένα τρόπον, να μπορέσω να σωθώ.

Σύντριψον κάθε παγίδα, που μου στήνει ο εχθρός, δεν μπορώ να προχωρήσω, εμποδίζει με αυτός.

Τήρησόν μου την καρδίαν καθαράν και φωτεινήν, ίνα όψωμαι την Δόξαν, Δόξαν λέγω Θεϊκήν.

Ύμνον σοι προσφέρω, Κόρη, και παράκλησιν ομού, θέλω να με οδηγήσης εις τον δρόμον του Θεού.

Φλόγα έρωτος, Παρθένε, έρωτος του σου Υιού, δώρησαί μοι, για να νοιώσω την αγάπην του Θεού.

Χάρισαί μοι πένθος, Κόρη, πένθος το χαροποιόν, να εκπλύνω μου τον ρύπον, ρύπον των ανομιών.

Ψάλλω και βοώ απαύστως τ' όνομα του Ιησού, άμα των αγίων πάντων και ονόματος του Σου.

Ω! Πανύμνητε Παρθένε, θέλω να σε αγαπώ, ως την ώραν του θανάτου, και κοντά Σου να σταθώ!

Αμήν.

“ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ ΠΑΤΡΙΚΩΝ ΠΑΡΑΙΝΕΣΕΩΝ”

Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΣΤΑΥΡΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2009

Προσευχή Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς

Ευλόγησε τους εχθρούς μου, ω Κύριε!

Ευλόγησε τους εχθρούς μου, ω Κύριε! Ακόμη και εγώ τους ευλογώ και δεν τους καταριέμαι.

Οι εχθροί με έχουν οδηγήσει μέσα στην αγκάλη Σου περισσότερο, από ό,τι οι φίλοι μου. Οι φίλοι με έχουν προσδέσει στην γη, ενώ οι εχθροί με έχουν λύσει από την γη και έχουν συντρίψει όλες τις φιλοδοξίες μου στον κόσμο.

Οι εχθροί με αποξένωσαν από τις εγκόσμιες πραγματικότητες και με έκαναν έναν ξένο και άσχετο κάτοικο του κόσμου. Όπως ακριβώς ένα κυνηγημένο ζώο βρίσκει ασφαλέστερο καταφύγιο από ένα μη κυνηγημένο, έτσι και εγώ, καταδιωγμένος από τους εχθρούς, έχω εύρει το ασφαλέστερο καταφύγιο, προφυλασσόμενος υπό το σκήνωμά Σου, όπου ούτε φίλοι ούτε εχθροί μπορούν να απωλέσουν την ψυχή μου.

Ευλόγησε τους εχθρούς μου, ω Κύριε! Ακόμη και εγώ τους ευλογώ και δεν τους καταριέμαι.

Αυτοί μάλλον, παρά εγώ, έχουν ομολογήσει τις αμαρτίες μου ενώπιον του κόσμου.

Αυτοί με έχουν μαστιγώσει, κάθε φορά που εγώ είχα διστάσει να μαστιγωθώ.

Με έχουν βασανίσει, κάθε φορά που εγώ είχα προσπαθήσει να αποφύγω τα βάσανα.

Αυτοί με έχουν επιπλήξει, κάθε φορά που εγώ είχα κολακεύσει τον εαυτό μου.

Αυτοί με έχουν κτυπήσει, κάθε φορά που εγώ είχα παραφουσκώσει με αλαζονεία.

Ευλόγησε τους εχθρούς μου, ω Κύριε! Ακόμη και εγώ τους ευλογώ και δεν τους καταριέμαι.

Κάθε φορά που είχα κάνει τον εαυτό μου σοφό, αυτοί με αποκάλεσαν ανόητο.

Κάθε φορά που είχα κάνει τον εαυτό μου δυνατό, αυτοί με περιέλασαν σαν να ήμουν νάνος.

Κάθε φορά που θέλησα να καθοδηγήσω άλλους, αυτοί με έσπρωξαν στο περιθώριο.

Κάθε φορά που έσπευδα να πλουτίσω, αυτοί με εμπόδισαν με σιδηρά χείρα.

Κάθε φορά που είχα σκεφθεί ότι θα κοιμόμουν ειρηνικά, αυτοί με ξύπνησαν από τον ύπνο.

Κάθε φορά που προσπάθησα να κτίσω σπίτι για μία μακρά και ήρεμη ζωή, αυτοί το κατεδάφισαν και με έβγαλαν έξω.

Στ' αλήθεια, οι εχθροί με έχουν αποσυνδέσει από τον κόσμο και άπλωσαν τα χέρια μου στο κράσπεδο του ιματίου Σου.

Ευλόγησε τους εχθρούς μου, ω Κύριε! Ακόμη και εγώ τους ευλογώ και δεν τους καταριέμαι.
Ευλόγησέ τους και πλήθυνέ τους! Πλήθυνέ τους και κάνε τους ακόμη πιο σκληρούς εναντίον μου!
Ώστε η καταφυγή μου σε Σένα να μην έχει επιστροφή.
ώστε κάθε ελπίδα μου στους ανθρώπους να διαλυθεί ως ιστός αράχνης.
ώστε απόλυτη γαλήνη να αρχίσει να βασιλεύει στην ψυχή μου.
ώστε η καρδιά μου να γίνει ο τάφος των δύο κακών διδύμων μου αδελφών: της αλαζονείας και του θυμού.
ώστε να μπορέσω να αποθηκεύσω όλους τους θησαυρούς μου εν ουρανοίς.
α! ώστε να μπορέσω για πάντα να ελευθερωθώ από την αυταπάτη, η οποία με περιέπλεξε στο θανατηφόρο δίχτυ της απατηλής ζωής.
Οι εχθροί με δίδαξαν να μάθω -αυτό που δύσκολα μαθαίνει κανείς- ότι ο άνθρωπος δεν έχει εχθρούς στον κόσμο, εκτός από τον εαυτό του!...
Μισεί κάποιος τους εχθρούς του μόνον όταν αποτυγχάνει να αναγνωρίσει ότι δεν είναι εχθροί, αλλά σκληροί και άσπλαχνοι φίλοι!...
Είναι πράγματι δύσκολο για μένα να πω ποιος μου έκανε περισσότερο καλό και ποιος μου έκανε περισσότερο κακό στον κόσμο: οι εχθροί ή οι φίλοι.
Γι' αυτό, ευλόγησε, ω Κύριε, και τους φίλους μου και τους εχθρούς μου...

Εκδόσεις "Ορθόδοξος Κυψέλη"

Προσευχή (μετά το Πάσχα έως και την ημέρα της Αναλήψεως)

Χριστός Ανέστη εκ νεκρών
θανάτω θάνατον πατήσας
και τοις εν τοις μνήμασι,
ζωήν χαρισάμενος. (τρεις)
Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι,
προσκυνήσομεν Άγιον, Κύριον Ιησούν
τον μόνον αναμάρτητον.
Τον Σταυρόν Σου, Χριστέ, προσκυνούμεν
και την Αγίαν Σου Ανάστασιν
υμνούμεν και δοξάζομεν.
Συ γαρ ει ο Θεός ημών,
εκτός Σου άλλον ουκ οίδαμεν,
το όνομά Σου ονομάζομεν.
Δεύτε, πάντες οι πιστοί, προσκυνήσωμεν
την του Χριστού Αγίαν Ανάστασιν.
Ιδού γαρ ήλθεν δια του Σταυρού
χαρά εν όλω τω κόσμω.
Δια παντός ευλογούντες τον Κύριον,
υμνούμε την Ανάστασιν Αυτού.
Σταυρόν γαρ υπομείνας δι' ημάς,
θανάτω, θάνατον ώλεσεν.
Αναστάς ο Ιησούς από του τάφου καθώς προείπεν έδωκεν ημίν την αιώνιο ζωήν και το μέγα έλεος.
Αμην!!

Νεανικές Ευχές του Αγίου Νήφωνος Επισκόπου Κωνσταντιανής

Ευχή συγχωρήσεως διά την πύρωσιν της σαρκός

Κύριε, εγώ άνθρωπος ειμι αμαρτωλός, νέος τη ηλικία, αρτίως τον πόλεμον έχων των παθών και της πυρώσεως της σαρκός• μη ουν λογισθή μοι τούτο εις αμαρτίαν, δέομαί σου, Χριστέ ο Θεός, Κύριος γαρ εί και εξουσίαν έχεις και λόγω μόνω λύειν τα πλημμελήματα ημών.

Ευχή βοηθείας κατά των πειρασμών

Κύριε ο Θεός μου, ο αριθμών τα πάντα εν συνέσει, ο τον ουρανόν τανύσας και την γην διαστήσας τω σω κράτει της οικείας δόξης, ο δρακί κατέχων την σύμπασαν κτίσιν, δώρησαί μοι τω δούλω σου νίκην και ευστάθειαν κατά των πνευμάτων της πονηρίας, ίνα συντρίψω αυτούς ως σκεύη κεραμέως.

Ευχή δι' απαλλαγίην από της κενοδοξίας

Ο Θεός, ο Θεός μου, μη παραχωρήσης τους ανθρώπους έχειν με εις όνομα ανθρώπου• μη εάσης αυτοίς τιμήν ή σέβας προσαγαγείν μοι• αλλά μάλλον χάρισαί μοι την σην δόξαν την διαμένουσαν εις αιώνα αιώνος• ούτω γαρ αναπαύσεται το πνεύμα μου προ προσώπου σου ευφραινόμενον• συ γαρ οίδας, Κύριε, ότι η φιλία του κόσμου τούτου έχθρα εις τον Θεόν μου εστίν.

Ευχή επί λογισμοίς απιστίας

Κυρίε μου, Ιησού Χριστέ, μη με οργισθής διά το μέγα σου έλεος, μη με απώση τον βέβηλον τον πειράσαντά σου το άγιον όνομα• συ γαρ οίδας, Κύριε, πώς με συνείχεν ο εχθρός βυθίζων με απάρτι εν τη απιστία τη πονηρά, διά τούτο συγχώρησόν μοι όσα σου επείρασα το θαυμαστόν όνομα, υπεράγαθε και ελεήμον.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΡΑΜΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΙΩΑΝΝΗ ΤΟ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ.

*ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ ΤΩΝ ΕΙΚΟΣΙ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΩΡΩΝ ΤΟΥ ΝΥΧΘΗΜΕΡΟΥ
ΓΡΑΜΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΙΩΑΝΝΗ ΤΟ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ.*

Κύριε μη στερήσεις με των επουρανίων σου και αιωνίων σου αγαθών.

Κύριε λύτρωσαι με των αιωνίων κολάσεων

Κύριε είτε λόγω, είτε έργο, είτε κατά νούν και διάνοια ήμαρτον, συγχώρεσε με

Κύριε λύτρωσαι με από πάσης ανάγκης και αγνοίας και λήθης και ραθυμίας και της λιθώδους αναισθησίας

Κύριε λύτρωσαι με από παντός πειρασμού και εγκαταλείψεως

Κύριε, φώτισον την καρδιά μου ην εσκοτίσαι η πονηρή επιθυμία.

Κύριε, εγώ μεν ως άνθρωπος αμαρτάνω. Συ δε ως Θεός, ελέησόν με.

Κύριε ίδε την ασθένεια της ψυχής μου και πέμψουν την χάριν σου εις βοήθεια μου, ίνα και εν εμοί δοξαστεί το όνομα σου το άγιον.

Κύριε Ιησού Χριστέ έγγραψον το όνομα του δούλον σου εν βιβλίω ζωής χαριζόμενός μοι και τέλος αγαθόν.

Κύριε ο Θεός μου, ουκ εποίησα ουδέν αγαθόν, άλλα αρξάίμην ποτέ τη ευσπλαχνία σου.
Κύριε, βρέξον εις την καρδιά μου την δρόσον της χάριτος σου.
Κύριε ο Θεός του ουρανού και της γης μνήσθητί μου του αμαρτωλού του αισχρού του πονηρού και βέβηλου κατά το μέγα έλεος σου, όταν έλθεις εν τη Βασιλεία σου.
Κύριε εν μετάνοια με παράλαβέ με και μη εγκαταλείπεις με.
Κύριε, μη είσενέγκης εις πειρασμό.
Κύριε, δός μοι έννοια αγαθή.
Κύριε, δώσε μοι δάκρυο και μνήμη θανάτου και κατάνυξη.
Κύριε, δώσε μοι των λογισμών μου εξαγόρευσει.
Κύριε, δός μοι ταπείνωση, εκκοπή θελήματος και υπάκουη.
Κύριε δώσε μοι υπομονή μακροθυμία και πραότητα.
Κύριε, εμφύτευσον εν εμοί την ρίζαν των αγαθών και , του φόβου σου.
Κύριε, αξίωσόν με αγαπάν σε εξ όλης μου της ψυχής και της διάνοιας και της καρδιάς και τηρειν εν πάσει το θέλημα σου.
Κύριε, σκέπασόν με απ τα ανθρώπων πονηρών και Δαιμόνων και παθών και από παντός κακού και μη προσήκοντος πράγματος.
Κύριε, ως κελεύεις, Κύριε ως γινώσκεις, Κύριε ως βούλει, γεννηθήτω το θέλημα σου εν εμοί.
Κύριε, το σον θέλημα γενέσθω και ου το εμόν. Πρεσβείας και ικεσίας της Παναγίας Θεοτόκου και πάντων των αγίων σου, ότι ευλογητός ει εις πάντες τους αιώνας. Αμήν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΠΡΟΣΕΥΧΩΝ – ΑΘΗΝΑ 1966

Ευχή στον Φύλακα Άγγελο

Άγιε άγγελε, ο εφεστώς της αθλίας μου ψυχής, και ταλαιπόρου μου ζωής, μή εγκαταλίπης με τον αμαρτώλόν, μηδέ αποστής απ' εμού δια την ακρασίαν μου, μή δώης χώραν τω πονηρό δαιμόνι, κατακυριεύσαι μου τη καταδυναστεία του θνητού τούτου σώματος, κράτησον της αθλίας και παρειμένης χειρός μου, και οδήγησον με εις οδόν σωτηρίας. Ναί, άγιε Άγγελε του Θεού, ο φύλαξ και σκεπατής της αθλίας μου ψυχής και του σώματος, πάντα μοι συγχώρησον, όσα σοι έθλιψα πάσας τας ημέρας της ζωής μου, και ει τι ήμαρτον την σήμεραν ημέραν, σκέπασον με εν τη παρούση νυκτί, και διαφύλαξον με απο πάσης επηρείας του αντικειμένου, ινα μή εν τίνι αμαρτήματι παροργίσω τον Θεόν, και πρέσβευε υπέρ εμού προς τον Κύριον, του επιστηρίζαι με εν τω φόβω αυτού, και άξιον αναδείξει με δούλον της Αυτού αγαθότητας. Αμήν.

ΙΚΕΣΙΑ

Του Αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου

Μείνε, Κύριε, και μη μ' αφήσεις μόνο.
Θέλω, όταν έρθουν οι εχθροί μου,
Που ζητούν να καταπιούν την ψυχή μου,
να σε βρούν μέσα μου,
και να φύγουν για πάντα,
για να μη μπορέσουν ξανά να με βλάψουν
βλέποντάς σε τον ισχυρότερο πάντων
να κάθεις στον οίκο της ταπεινής μου ψυχής.
Ναί, Δέσποτα,
όπως με θυμήθηκες όταν ζούσα στον κόσμο
και χωρίς να το καταλάβω
με διάλεξες εσύ, με χώρισες απ' τον κόσμο
και μ' έκανες κοινωνό της θείας σου δόξης,

έτσι και τώρα φύλαξέ με
πάντοτε σταθερό κι αμετακίνητο
στην ενοίκησή σου εντός μου.
Βλέποντάς σε αδιάκοπα εγώ ο νεκρός
θ' ανασταίνομαι και θα ζω,
έχοντάς σε εγώ ο φτωχός
θα πλουτίζω διαρκώς
και θα γίνω πλουσιότερος
απ' όλους τους βασιλιάδες.
και θα σε τρώγω και θα σε πίνω
και θα σε ντύνομαι κάθε ώρα,
ώστε να ζω και τώρα και πάντα
εντρυφώντας σε ανεκλάλητα αγαθά.
Γιατί εσύ είσαι
κάθε αγαθό και κάθε δόξα και κάθε τρυφή
και σε σένα πρέπει η δόξα
στην Αγία και Ομοούσιο και Ζωοποιό Τριάδα,
που όλοι οι πιστοί
τη σέβονται και τη γνωρίζουν,
την προσκυνούν και τη λατρεύουν
στα πρόσωπα
του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος
τώρα και πάντα και στους αιώνες των αιώνων.
Αμήν.

Εὐχὴ εἰς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον - Ἐπὶ ἐνοχλήσει πονηρῶν λογισμῶν

Παναγία Δέσποινά μου Θεοτόκε, ἀποδίωξον ἀπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου, τὴν ἀκηδίαν, τὴν λήθην, τὴν ἄγνοϊαν, τὴν ἀμέλειαν, καὶ πάντας τοὺς πονηροὺς λογισμοὺς καὶ αἰσχροὺς καὶ βλασφήμους, ἀποσόβησον ἐκ τῆς ἀθλίας καὶ ταλαιπώρου μου καρδίας καὶ ἐκ τῆς μεμολυσμένης μου ψυχῆς καὶ τοῦ ἐσκοτισμένου μου νοός, καὶ κατάσβεσόν μου τὴν φλόγα τῶν παθῶν καὶ ἐλέησον καὶ βοήθησόν μοι, ὅτι ἀσθενῆς καὶ ταλαίπωρός εἰμι ἐγώ, καὶ ῥῦσαι με ἀπὸ τῶν ἐπερχομένων μοι πονηρῶν ἐνθυμήσεων καὶ προλήψεων καὶ πασῶν τῶν κακῶν με ἐλευθέρωσον πράξεων, τῶν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα. Ὅτι ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις καὶ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον δεδοξασμένον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Προσευχὴ τῶν δακρῶν τοῦ Ἀββᾶ Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅστις ἔκλαυσας ἐπὶ Λαζάρῳ, καὶ ἔχυσας δάκρια λύπης καὶ συμπαθείας ἐπάνω εἰς αὐτόν, δέξαι τὰ τῆς πικρίας μου δάκρια· ἰάτρευσον διὰ τῶν ἁγίων σου παθημάτων τὰ πάθη μου· θεράπευσον διὰ τῶν πληγῶν σου τὰς ψυχικὰς μου πληγὰς· διὰ τοῦ τιμίου σου αἵματος καθάρισόν μου τὸ αἶμα, καὶ ἔνωσον τὴν εὐωδίαν τοῦ ζωοποιοῦ σου σώματος τῷ σώματί μου· ἡ χολή, τὴν ὁποῖαν παρὰ τῶν ἐχθρῶν ἐποτίσθης, ἅς γλυκάνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τὴν πικρίαν, τὴν ὁποῖαν ὁ ἀντίδικός μου διάβολος μ' ἐπότισε· τὸ πανάγιόν σου σῶμα, τὸ ὁποῖον ἐτανύσθη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, ἅς ἀναπτερώσῃ πρὸς σὲ τὸν νοῦν μου, ὅστις ἐσύρθη κάτω ὑπὸ τῶν δαιμόνων· ἡ παναγία σου κεφαλή, τὴν ὁποῖαν ἔκλινας ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, ἅς ὑψώσῃ τὴν κεφαλὴν μου, τὴν πειϋθρισθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων δαιμόνων· αἱ πανάγιαί σου χεῖρες, αἱ καθηλωθεῖσαι ὑπὸ τῶν παρανόμων ἐν τῷ σταυρῷ, ἅς μὲ ἀναβιβάσωσι πρὸς σὲ ἐκ τοῦ χάσματος τῆς ἀπωλείας, καθὼς ὑπεσχέθη τὸ πανάγιον σου στόμα· τὸ πρόσωπόν σου, τὸ

δεξάμενον ραπίσματα καὶ ἐμπτύσματα ὑπὸ τῶν καταράτων Ἰουδαίων, ἃς μοῦ λαμπρύνῃ τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἐμολύνθη ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας· ἡ ψυχὴ σου, τὴν ὁποίαν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ὑπάρχον, παρέδωκας εἰς τὸν πατέρα σου, ἃς μὲ ὀδηγήσῃ πρὸς σὲ διὰ τῆς χάριτός σου· δὲν ἔχω καρδίαν θλιβομένην πρὸς ἀναζήτησίν σου, δὲν ἔχω μετάνοιαν, δὲν ἔχω κατάνυξη, οὐδὲ δάκρυα, τὰ ὁποῖα ἐπαναφέρουσι τὰ τέκνα εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν πατρίδα. Δὲν ἔχω, δέσποτα, δάκρυον παρακλητικόν· ἐσκοτίσθη ὁ νοῦς μου ἀπὸ τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου, καὶ δὲν δύναται ν' ἀτενίσῃ πρὸς σὲ μετὰ πόνου· ἐψυχράνθη ἡ καρδία μου ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν πειρασμῶν, καὶ δὲν δύναται νὰ θερμανθῇ διὰ τῶν δακρύων τῆς πρὸς σὲ ἀγάπης. Ἀλλὰ σύ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μου, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, δώρησαί μοι τελείαν μετάνοιαν καὶ καρδίαν ἐπίπονον, ἵνα ὀλοψύχως ἐξέλθω εἰς ἀναζήτησίν σου· διότι ἄνευ σοῦ θέλω ἀποξενωθῆ ἀπὸ παντὸς ἀγαθοῦ. Χάρισαί μοι λοιπόν, ὦ ἀγαθέ, τὴν χάριν σου· ὁ πατήρ, ὅστις σ' ἐγέννησεν ἐκ τῶν κόλπων αὐτοῦ ἀχρόνως καὶ ἀϊδίως, ἃς ἀνανεώσῃ εἰς ἐμὲ τὰς μορφὰς τῆς εἰκόνης σου· σ' ἐγκατέλιπον, μὴ μ' ἐγκαταλείπῃς· ἐχωρίσθην ἀπὸ σοῦ, ἔξελθε εἰς ἀναζήτησίν μου, καὶ εὐρῶν εἰσάγαγέ με εἰς τὰς νομάς σου, καὶ συναρίθμησόν με μετὰ τῶν προβάτων τῆς ἐκλεκτῆς σου ποιμνῆς, καὶ διάθρεψόν με μετ' αὐτῶν ἐκ τῆς χλόης τῶν θείων σου μυστηρίων, τῶν ὁποίων ὑπάρχει κατοικητήριον ἢ καθαρὰ καρδία, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφαίνεται ἡ ἔλλαμψις τῶν ἀποκαλύψεων σου, ἢ ὁποῖα ἔλλαμψις εἶναι παρηγορία καὶ ἀναψυχὴ τῶν κοπιώντων διὰ σὲ ἐν θλίψεσι καὶ διαφοροῖς μάστιξι· τῆς ὁποίας ἐλλάμψεως εἶθε ν' ἀξιωθῶμεν καὶ ἡμεῖς διὰ τῆς χάριτος καὶ φιλανθρωπίας σου, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.